

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АНАЛІЗУ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Сталий розвиток став однією з найважливіших сучасних концепцій, що об'єднує економічний, соціальний та екологічний виміри людської діяльності. Запропонована ще в 1987 році в звіті «Наше спільне майбутнє» Комісією ООН [1], ця концепція ґрунтується на принципі, що задоволення потреб нинішніх поколінь не повинно відбуватися за рахунок майбутніх. Саме в цьому контексті сталий розвиток розглядається як ключовий інструмент для досягнення суспільного добробуту у трьох основних вимірах (рис. 1).

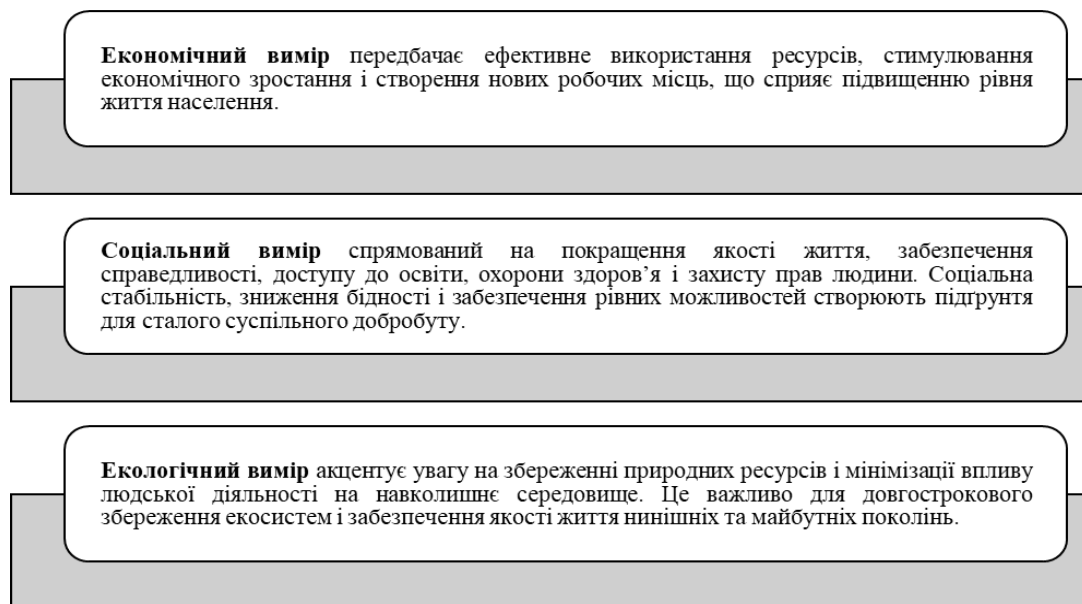

Рис. 1. Виміри концепції сталого розвитку

Джерело: складено автором.

Інвестори та кредитори все частіше звертають увагу на нефінансові показники, такі як екологічні та соціальні ризики, які можуть вплинути на фінансові результати підприємства в майбутньому. Наприклад, компанія, яка активно знижує свій вуглецевий слід і переходить на відновлювані джерела енергії, має кращі шанси на отримання фінансування під вигідніші умови. Такі практики знижують екологічні ризики, які можуть стати серйозними проблемами в майбутньому через нові регуляторні обмеження та зміни в суспільних очікуваннях.

Діяльність підприємств в умовах переходу до нових економічних моделей має базуватись на припущенні, що економічне зростання вже не становить єдиний індикатор розвитку, а натомість важливо враховувати також інші чинники, які характеризують їх стійкість [2, 3]. Саме звітність про сталий розвиток забезпечує інформацію, яка дозволяє оцінювати ризики підприємства з точки зору стійкості до змін в економіці, екології та соціальній сфері.

Література

1. Світовий центр даних. URL: <http://wdc.org.ua/uk/sustainable-development/conception> (дата звернення: 17.01.2025).
2. Кучерява М.В., Бичихін Є.В. (2024). Запровадження циркулярної та зеленої економіки в контексті досягнення Цілей сталого розвитку та забезпечення економічної безпеки держави: огляд

сучасних концепцій. *Фінанси України*, (10), 86–106. <https://doi.org/10.33763/finukr2024.10.086> (дата звернення: 17.01.2025).

3. Кучерява М.В., Лісовий С.М. (2024). Обліково-аналітичне забезпечення управління діяльністю ІТ-підприємств у контексті сталого розвитку: сучасні підходи та перспективи. *Фінанси України*, (12), 114–128. вилучено із <https://finukr.com.ua/index.php/journal/article/view/93> (дата звернення: 17.01.2025).

Олійник М.О.

здобувач PhD,

Запорізький національний університет

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

Цифрова трансформація у сфері державного управління стикається з численними викликами, які ускладнюють її реалізацію. Серед них — технологічні обмеження, недосконалість інфраструктури, кіберзагрози, питання конфіденційності даних, низький рівень цифрової грамотності персоналу та керівників, бюрократичні бар'єри та нестабільність управлінських процесів. Для подолання цих проблем необхідний стратегічний підхід і комплексний аналіз. Тому важливо дослідити не лише поточний стан цифрових ініціатив, а й визначити пріоритети, напрямки та рекомендації для подальшого розвитку цифрових технологій у державному управлінні, що підкреслює актуальність цієї теми.

Розвиток і застосування цифрових технологій в Україні має велике значення для покращення процесу доступу до інформації та послуг, оптимізації державних процесів і спрощення бюрократичних процедур. Це сприяє підвищенню прозорості діяльності державних та громадських організацій, зменшенню рівня корупційних ризиків, ефективнішому використанню персоналу та обробці великих обсягів інформації. Розвиток цих аспектів відкриває нові можливості для підвищення ефективності державного управління та покращення якості життя громадян надаючи зручні послуги в режимі онлайн.

Недоліки представляють собою реальні виклики, які перешкоджають ефективній цифровій трансформації процесів управління в державних і громадських організаціях. Труднощі в реалізації комплексних цифрових рішень міждержавними секторами свідчать про необхідність покращення комунікації та співпраці між ними для досягнення спільних цілей. Низький рівень довіри суспільства до цифрових систем і процесів говорить про потребу у підвищенні прозорості, відкритості та впевненості громадян у цифрових ініціативах.

Визначимо перспективні напрямки подальшого розвитку цифрової трансформації процесів управління в державних та громадських організаціях, які представлено на рис 1.

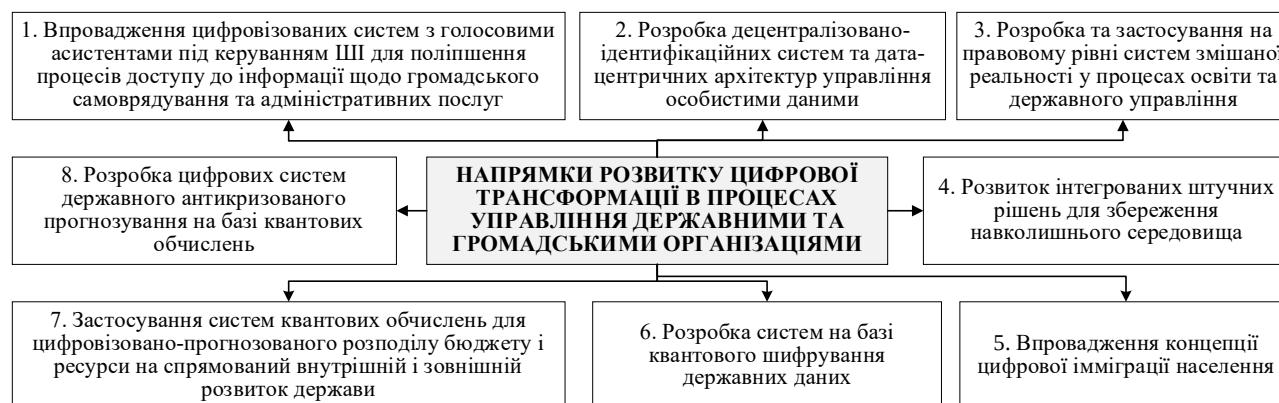

Рис. 1. Перспективні напрямки розвитку цифрової трансформації процесів управління в державних та громадських організаціях України